

מסורת הש"ס

(א) וברכות מז: ויש"ן,
(ב) נטעות הדפוס: (ג) ב"ב
ע"ה, (ד) ב"ב ע"ה, ע"ש
שבת לז, ברכות נח,
(ה) ונמנות נח, ע"ש,
(ו) ונמנו' ליהל', (ז) נמנה
סוף עוקצים וז"ע וע"י ב"ב
סדר למשה יסוד נכון על
(ח), (ט) וס' ח: וס'
אמר רבי אומר אמנם שם
טו: דמקום דשמע' לר"מ
כ"י משמע דנ"י דהא עיקר
וע"ש בנשי' וכן איתא ג"כ
במסכתא שם פ"ג,
(ט) ב"ב א"ל ה"ה, (י) ב"ב
אמר ד"ה כי מטו', (י"א) ב"ב
אמר ד"ה שמשוין,
(י"ב) ב"ב מעלה, (י"ג) וע"י רש"י
נמנות נח, (י"ד) וע"י רש"י
שם, (י"ה) ב"ב שלם מאות
ועשר בלחן וכו'.

גליון הש"ס

גב' ה הקורא רבו בשמו.
ע"י יצמות מ ע"ב תד"ה
אמר:

הגהות הגר"א

[א] גב' ישר. נמנות:
[ב] שם יהושע נמנות:
[ג] שם בורח מן ומה.
כ"ב א"ל ר"י ומה:
[ד] רש"י ד"ה שמשוין
כ"י ור"ה כהנא. כ"ב ע"י
רש"י ע"י:

לעזי רש"י

דינר"ס (דינריתיר"ש).
פירות מתוקים.

מוסף רש"י

יישר. יפה אמרת (שבת
טג: ספיר קלמרת נפוחים)
ג: חזקין ע"ה. וחוקק
בהם עשר. של רחם,
ברום עשרים. והי'ם
אקד, לשון קודם שחוקק
בהם, ומשמע נמי אכן טובה
שמאריך כהן קודמת, כמו
(ישיעיה ג) קודמי אש
ורשעים ב"ב ע"ה. אקדח.
קרינוקל"א בלע"ז ומתרגום
יומן אבני גומל (שם).
כביעתא דציצילא. בית
עוף קטן ששמו תחיל
(שם). גל של עצמות.
כמה שנקב בשו"פ ונפל
מזמן הרבה (שבת טז:).
להתיר פה של מעלה.
פה אלמים. שלל אלם האולם
ממנו נפסל (מנחות צח).
פה של מטה. פה רחם
של עקמות (שם). חזקיה
אמר כ"י. חוקק ובר
קפלה מפרש' מליטיו
ט"י וס' ה"ה
בסאסא. בתוך אותה
סאה עומה כסאה משלמה
לכדון תריבנה (טוטה ח:).

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

ק.

עין משפט נר מצוה

י"א מ"י פ"ה מהלכות
ט"ח הלכה ה סג
עשין עד טו"ע י"ד סי'
רמב עקיף טו:

תורה אור השלם

- י"ד הוא מספר למלך
את אשר התיק את הפות
והזה האשה אשר התיק
את בנה צעקת אל
המלך על ביתה ועל
שדה ואמר גחזי אדני
המלך זאת האשה וזה
בנה אשר התיק
אלישי: מליכ ב ח ה
ועל דהנחל יעלה על
שפתו מזה ומזה כל עץ
מאכל לא יבול עלזה
ולא יתם פרוי לחדשיו
יבבר כי מימיו מן
המקדש הקדש יוצאים
לחורפות: יחזקאל מז יב
ועשיתו כדבר
שמשתקן ושרקין לאבני
אקדח וכל גבולך לאבני
חפץ: ישעיהו נד יב
א"י אלהיכם אשר
הוצאתי אתכם מארץ
מצרים מהיית להם
עקרים ואשרב ממת
עלכם ואלוהי אתכם
קוממיות: ויקרא כו יג
אשר בגינו בנטעים
בגדליהם
בנותנו כנאות מחשבות
תבנית היכל:
תהלים קמד יב
שוקיו עמודי שש
מקדשים על אדני פו
מראשו כלבנון בחור
באריהם:
שיר השירים ה טו
יךון מדשן ביתך ונחל
עדיך תשקם:
תהלים לו ט
ברוך אדני יום יום
ועמם לנו האל ישועתנו
תהלים סח כ
מי מרד בשעלו מים
ושמים בורת תכן וכל
בשלש עפר הארץ וקשל
בפלט הרים וגבעות
במאונם: ישעיהו מ"ב
להנחיל אהבי יש
ואצרתיהם אמלא:
משלי ח כא
בסאסאה בשלחה
תריבנה הגה ברוחו
הקשה ביום קדים:
ישעיהו כח ח

הוי: כנגד היכל וכו'. שכן היה אורח כל ההיכל עם הכותלים
דכתיב (מלכים א' ו) והצית אשר צנה המלך שלמה לה' ששים אמה
ארכו וכותל מזרח שש אמות וכותל מערב שש אמות ואמה אחת
ערקסין הרי י"ג אמות ואולם עשר אמה רוחב וכותל האולם שש הרי
כ"ט ומאחורי האולם תהא אחד רחבו
שש וכתלו ה' הרי מ' וס' אמה של
אורך הצית הרי מאה והיאך יכולין
לכוף קומתן וליכנס צפתם שאין לו
אלה רוס עשרים כלאמרת: **אשר**
בנינו. כלומר בנינו שלנו יהיו לעמיד
כאלונות גבוהין מגדלים: **ובנוסיו**.
ובנות שלנו כוזיות המחוטבות לנצנים
היכל כלומר ככותל ההיכל מחוטבות
כמו (דברים כט) מחוטב עץ. לישנא
אחרתא להיכל דצית שני קאמר דקיס
לן היכל ס' אורך כרום מלה הוא:
לכו דני ויקא. לחלונות שהשמש והאור
נכנסין בהן אלל השערים גבוהים
יותר: [נפסיר פה של מטה]. להסיר
פה של מטה. רחם של העקרנות
האכולות מן העלין נפקדות: **איתמר**
נמי חוקים וכו'. והיינו הך דלעיל
לתרופה: **מראשו כלבנון**. וכתיב
לעיל מיניה שחורות כעורב וסמך
ליה חכו מממקים: **יריון מדשן ציפך**.
אמר לי רבי דלעיל מינה מהאי קרא
מיירי עניינא דמרעיש את ענמו
וקאמר יריון מדשן ציפך שהקצ"ה
משציען לעוה"צ: **מלא עומסו**. מלא
חופנו של הקצ"ה טובה: **וכי אפשר**
לומר כן. היפך הדם יכול לקבל
מלא עומסו של הקצ"ה והרי אין
לו מקום ליתן דכל העולם כולו אינו
אלל כמות ועד אגודל: (ס) צלות
עולמות יתן ללדיק את העומס:
במה שאדם מודד. אס מדד ונתן
לדקה לעני מלא חפניו הקצ"ה מודד
צחפניו ונתן לו: **וכי אפשר לומר**
כן. שיהא הקצ"ה נותן ללדס מלא
חפניו והלא אינו יכול לסגול כל כך:
הוי

האי משכחינן לימים הפליגה ספינתו בים חזינהו למלאכי השרת דקא מנסרי אבנים טובות ומרגליות אמר להו
הני למאן אמרי עתיד הקב"ה להעמידן בשערי ירושלים כי הדר אשכחיה לר' יוחנן דיתבי וקא דריש א"ל
רבי דרוש ולך נאה לדרוש כשם שאמרת כך ראיתי אמר לו ריקה אם לא ראית לא האמנת מלגלג על
דברי חכמים אתה י"הב ביה עיניה ועשאו גל של עצמות מיתבי וואולך אתהם קוממיות ר"מ אומר מאתים
אמה כשתי קומות של אדם הראשון רבי יהודה אומר ק' אמה כנגד היכל וכותליו שנאמר א"ש ב"ב
בנוסיעים מגדלים בנעוריהם בנותינו כוזיות מחוטבות תבנית היכל וגו' כי קאמר ר' יוחנן לכו דני ויקא מאי
ועלהו לתרופה ר' יצחק בר אבדימי ורב חסדא חד אמר להתיר פה של מעלה וחד אמר להתיר פה של
מטה איתמר (נמי) חוקיה אמר להתיר פה אילמין בר קפרא אמר להתיר פה עקרות ר' יוחנן אמר לתרופה ממש
מאי לתרופה ר' שמואל בר נחמני אמר לתואר פנים של בעלי הפה דרש ר' יהודה ברכי סימון כל המשחיר
ר' תנחום בר חנילאי כל המרעיש עצמו על דברי תורה בעולם הזה הקב"ה משיביו לעולם הבא שנאמר יריון
מדשן ביתך ונחל עדיך תשקם כי אתה רב דימי אמר עתיד הקב"ה ליתן לכל צדיק וצדיק מלא עומסו שנאמר
ברוך ה' יום יום יעמם לנו האל ישועתנו סלה א"ל אביי וכו' אפשר לומר כן והלא כבר נאמר מי מרד בשעלו
מים ושמים בורת תכן אמר מאי טעמא לא שכוחת באגדתא דאמרי במערבא דרבא בר מרי עתיד
הקב"ה ליתן לכל צדיק וצדיק ג' מאות ועשרה עולמות שנא' להנחיל אוהבי יש ואצרותיהם אמלא יש בגימטריא
תלת מאה ועשרה הוי תניא ר' מאיר אומר במדה שאדם מודד מודדין לו דכתיב בסאסאה בשלחה תריבנה
אמר ר' (א) יהושע וכו' אפשר לומר כן אדם נותן מלא עומסו לעני בעולם הזה הקב"ה נותן לו מלא עומסו לעולם
הבא והכתיב שמים בורת (ב) תכן ואתה אי אומר כן איזו היא מדה מרובה מדת טובה או מדת פורענות
הוי